

продрахъ на мене, да излѣзвамъ тутакси изъ собѣж-тѣ. Напротивъ това, азъ рекохъ Драку, той да излѣзе, но той не ма послуша, и азъ го прободохъ съсь сабѣж-тѣ си, и тутакси издѣхна! Истинѣ тѣ на тази случка тѣй истинно ви лѣвавамъ, като да стоѣтъ предъ божи-тѣ престолѣ. Юще за подобро увѣреніе свикахъ ваши-тѣ дворяны, които сѣ сѣ очевидно увѣрили и тука подписали. Являвающа това вашей свѣтлости, ожидавамъ милостиво упѣтствованіе.

28-го Августа 503. въ Сигфрндсбургъ.

понизнѣйшій.
Матей Голосъ.
Хофмайсторъ.

Свидѣтели:

Вилхелмъ Маноя.

Мелхиоръ Габоръ.

Фердинандъ Даношъ.

(Послѣ прочитаніе-то запечатва писмо-то и задрѣжква, служитель-тѣ влѣза).

Слуга-та. Какво заповѣдате Господине!

Голосъ. Да занесешъ това писмо въ Лионъ и да го дадешъ на господинъ Графа, и да ми донесешъ друго отъ него; въсѣдни коня, па колко-то можешъ по бърже иди, а ето ти и пары за харчѣ. *(Слуга-та отважда, а Голосъ ся обращава къмъ дворяны-тѣ.)* Замете нѣколицина тѣзи нашѣ честнѣ Графицѣ, и запрете љ въ тѣмницѣ-тѣ, догдѣ получимъ отговоръ отъ господинъ Графа. *(Голосъ отважда, а Графица-та си исправя главѣ-тѣ.)*

Графица-та. Ахъ, Боже, Боже мой! О проклетый Голосе, какво на прави?